

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/705/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313206833
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1313206833.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci navrhovateľky: V. C., D. XX.XX.XXXX, N. N., G. Č.. XXXX/X, zastúpená: JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátkou v Banskej Bystrici, ul. Prof. Sáru č. 44, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, zastúpená: zastúpená: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa č. 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, o zaplatenie 4.310,95€ s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 7C/61/2013-90 zo dňa 26. mája 2014, v pomere hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z m e ň u j e takto :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.309,20€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 123,12 € od 16.05.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.06.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.07.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.08.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.09.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.10.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.11.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.12.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.01.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.02.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.03.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 123,12€ od 16.04.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 123,12€ od 16.05.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 123,12€ od 16.06.2011 do zaplatenia, 9,50% ročne zo sumy 123,12€ od 16.07.2011 do zaplatenia, 9,50% ročne zo sumy 123,12€ od 16.08.2011 do zaplatenia, 9,50% ročne zo sumy 123,12€ od 16.09.2011 do zaplatenia, 9,50 % ročne zo sumy 123,12€ od 16.10.2011 do zaplatenia, 9,25% ročne zo sumy 123,12€ od 16.11.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.12.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.01.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.02.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.03.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.04.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.05.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 123,12€ od 16.06.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.07.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12 € od 16.08.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.09.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.10.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.11.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.12.2012 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.01.2013 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.02.2013 do zaplatenia, 8,75% ročne zo sumy 123,12€ od 16.03.2013 do zaplatenia.

Vo zvyšku odvolací súd návrh z a m i e t a .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 258,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 804,79€ k rukám JUDr. Janky Kmeťovej, advokátky v Banskej Bystrici, Prof. Sáru č. 44 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4 310,95€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.05.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.06.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.07.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.08.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.09.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.10.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17 € od 16.11.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.12.2010 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.01.2011 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.02.2011 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.03.2011 do zaplataenia, 9,25% ročne zo sumy 123,17€ od 16.04.2011 do zaplataenia, 9,25% ročne zo sumy 123,17€ od 16.05.2011 do zaplataenia, 9,25% ročne zo sumy 123,17€ od 16.06.2011 do zaplataenia, 9,50% ročne zo sumy 123,17€ od 16.07.2011 do zaplataenia, 9,50% ročne zo sumy 123,17€ od 16.08.2011 do zaplataenia, 9,50% ročne zo sumy 123,17€ od 16.09.2011 do zaplataenia, 9,50 % ročne zo sumy 123,17€ od 16.10.2011 do zaplataenia, 9,25% ročne zo sumy 123,17€ od 16.11.2011 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.12.2011 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.01.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.02.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.03.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.04.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.05.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 123,17€ od 16.06.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.07.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.08.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.09.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.10.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.11.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.12.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.01.2013 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.02.2013 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 123,17€ od 16.03.2013 do zaplataenia. Zároveň prvostupňový súd rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 258,50€ titulom súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 138,82€ právnej zástupkyňi navrhovateľa JUDr. Janke Kmeťovej, advokátke, so sídlom v Banskej Bystrici, ul. Prof. Sáru č.44, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom exekúcie. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 34, § 37, 39, § 488, § 582 ods. 1, § 842, § 843 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, keď z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 29.01.1999 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške 3.709,- Sk mesačne. Listom zo dňa 26.10.2009 odporca v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil voči navrhovateľke výpoveď z predmetnej zmluvy, ktorú jej doručil 29.10.2009. Platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala podľa výpovede odporcu zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.3.2010, z tohto dôvodu preto prestal odporca poskytovať plnenia z predmetnej zmluvy. Podaným návrhom sa preto navrhovateľka domáha zaplataenia sumy 4.310,95€ s príslušenstvom za obdobie od apríla 2010 do marca 2013, v zmysle zmluvy o dôchodku, ktorú považuje za platnú a výpoveď z tejto zmluvy považuje za neplatnú z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá na inak určenú dobu neurčitého trvania (do doživotia). Výpoveď z označenej Zmluvy o dôchodku danej navrhovateľke je v rozpore so zákonom a ako právny úkon neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Prvostupňový súd ako otázku prejudiciálnu riešil otázku platnosti, príp. neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, ako i výpovede z tejto zmluvy danej navrhovateľke odporcom dňa 26.10.2009. Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie /rentu/. Zmluvou podľa § 842 Občianskeho zákonníka, ktorá musí mať písomnú formu, sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať určitý dôchodok /rentu/. Jej účelom je niekoho zabezpečiť, či už doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny vzťah skončí, pričom v dobe uzatvorenia zmluvy nemusia mať jej účastníci istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou o dôchodku sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na inak určenú dobu neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a

koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. Je nepochybné, že pri predmetnej zmluve je špecifikovaný jasný začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi t.j. 29.01.1999 a tiež jej jasne špecifikovaný jej koniec t.j. doživotne, teda okamih smrti navrhovateľky. Jedná sa teda o presne určenú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle, pričom vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa navrhovateľka dožije, t. zn., že dedičia navrhovateľky majú nárok na vyplatenie plnenia za posledný mesiac života navrhovateľky. V Zmluve je zrozumiteľne a dostatočne určito vyjadrené, že predmetom Zmluvy je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom povinnosť plniť má odporca, právo na plnenie má príjemca, v tomto prípade navrhovateľka. V Zmluve je doba poskytovania plnenia z podporného dôchodkového fondu dojednaná tak, že táto je viazaná na konkrétnym dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybností zistiť, kedy vzťah medzi účastníkmi Zmluvy skončí, bez ohľadu na to že v čase uzavretia Zmluvy účastníci nemali istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie. Na základe uvedeného má súd za to, že predmetná zmluva (uzavretá na dobu určitú) neodporuje svojim obsahom a účelom zákonu, ani zákon neobchádza, a teda nie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd poukázal nato, že ustanovenie § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Odporca výpoveďou zo dňa 26.10.2009 vypovedal navrhovateľke predmetnú zmluvu podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca preto nemohol zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Navyše charakter a účel uzavretej zmluvy, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa odporca zaviazal navrhovateľovi poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Na základe takejto zmluvy sa k povinnosti poskytovať plnenie zaviazal odporca dobrovoľne z dôvodu odchodu navrhovateľky do starobného dôchodku. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil výpoveď odporcu doručенú navrhovateľke dňa 29.10.2009 predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ za neplatnú, navyše výpoveď by bola vzhľadom na charakter a účel zmluvy i v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide odporcom namietanú nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy o dôchodku z dôvodu jej rozporu s novelizovaným zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne § 27 ods. 8 v nadväznosti na ustanovenie § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách prvostupňový súd mal za to, že v danom prípade zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Vznik Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. a jeho Štatútu bol starostlivo a dlhodobo pripravovaný, v snahe určitého odškodnenia zamestnancov - dôchodcov, ktorí po uzavretí takejto zmluvy na základe dohody nastúpili do starobného dôchodku. Jednalo sa o zamestnanecký benefit pre niektorých zamestnancov a predstavoval súčasť protihodnoty za hodnoty vytvárané zamestnancami počas trvania pracovného pomeru. Práve zánik pracovného pomeru bol predpokladom vzniku nároku na dôchodok. Dôvodom uzavretia takejto zmluvy o dôchodku môžu byť citové, či morálne pohnutky, za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie. V zmysle čl. II. štatútu Podporný dôchodkový fond bol vytvorený na základe „Podnikovej kolektívnej zmluvy Slovenskej štátnej sporiteľne na rok 1993“, v súlade s nariadením vl. ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vykonávanie plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a teda že plnenie je v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka nemožné. Aj samotné zaradenie § 27 ods. 8 zákona o bankách do šiestej časti zákona, ktorý nesie označenie „požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že citované ustanovenia sa týka podnikania banky a nie iných právnych vzťahov banky vzniknutých napr. na základe platne uzavretej zmluvy o dôchodku.

Prvostupňový súd sa teda nestotožnil s argumentáciou odporcu, že zmluva o dôchodku zanikla v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzhľadom na § 27 ods. 8 zákona

č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého banka nemôže uzatvárať zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenia alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, ako aj s poukazom na § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou. O účelovosti tejto obrany svedčí to, že uvedená právna úprava bola zavedená s účinnosťou od 1.1.2002 v § 27 ods. 5 (a až od 1.1.2007 v § 27 ods. 8) zákona o bankách, pričom odporca naďalej plnil zo zmluvy o dôchodku aj po 1.1.2002 až do jej vypovedania 31.03.2010. Súdu takisto nie je známe, že by odporcovi bola takáto nepovolená činnosť (teda rozpor zmluvy so zákonom) vytknutá v rámci výkonu bankového dohľadu nad jeho činnosťou. Čo sa týka rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.11.2012, č. k. 15Co 13/2012-550 a rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.04.2013 č.k. 12C 119/2010-584 tieto rozsudky nie sú pre súd právne záväzné a to práve s poukazom na už známu judikatúru v obdobných veciach: nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012, č.k. II ÚS 26/2012-33 ktorý potvrdil, že zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú a teda nie je možné ju vypovedať podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V posudzovanej veci sa navrhovateľka domáhala od odporcu zaplata 4.310,95€ s príslušenstvom od 16.05.2010 z jednotlivých splátok, odkedy jej odporca prestal uhrádzať plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku do 16.03.2013 - teda v čase pred podaním žaloby na súd. Ako prvostupňový súd vyššie uviedol, zmluva bola uzavretá platne na inak určenú dobu neurčitého trvania, preto nemohla byť ukončená zo strany odporcu výpoveďou dňa 26.10.2009 v zmysle § 582 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho je takáto výpoveď neplatná, Zmluva o dôchodku trvá, z tohto dôvodu teda existuje povinnosť odporcu navrhovateľke v zmysle zmluvy plniť a preto súd návrhu vyhovel a zaviazal odporcu k úhrade žalovanej istiny.

O príslušenstve pohľadávky prvostupňový súd rozhodol podľa § 517 ods.1, veta prvá a ods.2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ods. 3, nakoľko odporca sa dostal do omeškania, súd preto zaviazal odporcu k príslušenstvu pohľadávky odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačného plnenia (splatnosť bola vždy k 15-temu dňu) počnúc od 16.05.2010 do zaplata to z jednotlivých mesačných splátok.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplata súdneho poplatku vo výške 285,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 1,138,82 €, z toho 4 x právny úkon á 151,05€ (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, písomné podanie k návrhu na prerušenie konania, účasť na pojednávaní dňa 26.05.2014, podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 3 x režijný paušál á 7,81 €, 1x režijný paušál á 8,04 €. Ďalej náhrada za stratu času podľa § 17, 10 x 1 hod., spolu 134 €, náhrada za cestu 410 km, 6,3 l /100 km, 1 379 €/l, 0,183 €/km spolu 110,65€.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok, zmenil tak, že návrh zamietne a zaviazá navrhovateľku na náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania. V prípade potvrdenia rozsudku, žiadal aby odvolací súd, podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. vo výroku potvrdzujúceho rozsudku pripustil dovolanie z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to o právnej otázke, či sa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považujeme za vecne nesprávne, ktoré predstavuje nebezpečný precedens a návod na obchádzanie bankových regulatívov, stanovených zákonom o bankách, pretože dáva návod, ako obísť zákonný zákaz uzatvárania a plnenia zmlúv, z ktorých banka nemá protiplnenie. Rozsudok súdu prvého stupňa tak neprispieva ku právnej istote bezpečného fungovania bankového systému v Slovenskej republike, ktoré má garantovať zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa znenia § 1 tohto zákona. Rozhodnutie súdu prvého stupňa dáva nebezpečný možný návod manažmentom iných bánk na to, ako obísť zákon o bankách ako normu verejného práva, a ako z banky vybrať peňažné prostriedky neporušiac pritom zákon o bankách. Súd prvého stupňa tak čini svojim odôvodnením ohľadom ustanovenia § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, pričom bez bližšieho odôvodnenia nedôvodne usudzuje, že sa tento zákaz vzťahuje len na podnikanie banky. Prvostupňový súd však nevzal do úvahy, že ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemá také obmedzenie a že § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách sa pri aplikácii ustanovenia § 119 ods. 3 zoberie len na zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť.

Je zrejmé, že zákonné bankové činnosti banky nie sú banke zakázané, a zakázané sú práve plnenia, ktoré sa týmto bežným činnostiam vymykajú.

Svoje odvolanie ďalej odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci predovšetkým preto, že súd prvého stupňa neaplikoval na vec sa vzťahujúcu právnu normu, a to zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, pričom mal aplikovať ustanovenie § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, následne neaplikoval na vec ani ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka a taktiež nesprávne vyložil znenie ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka je zasiahnutý zákonom o bankách z dôvodu, že predmetom tohto právneho vzťahu nie je banková činnosť banky (ako sú tieto upravené v ustanovení § 2 ods. 5 zákona o bankách), ale sa jedná o banke zakázanú činnosť, ktorej vykonávanie je v rozpore so zákonom o bankách (§ 119 ods. 3 v spojení s § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách). V rozpore so zákonom je taká činnosť banky, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, t.j. predovšetkým bez protihodnoty (v zmysle § 27 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách). Takého plnenia sa navrhovateľka podaným návrhom voči nemu domáha. Zákon o bankách sa na vec vzťahuje z dôvodu, že ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zakazuje banke odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Toto ustanovenie sa neobmedzuje len na bankové činnosti, pretože bankové činnosti sú v súlade so zákonom o bankách, zákon naopak zakazuje banke vykonávať iné činnosti než v súlade so zákonom o bankách. To znamená všetky činnosti banky, ktoré sa dostali do rozporu s týmto zákonom. Takto konkrétne sú v rozpore s týmto zákonom vykonávané aj plnenia, ku ktorým sa banka nesmie zaviazat' v zmysle § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zmluva o dôchodku je uzatvorená bez protiplnenia pre odporcu. Súčasťou platných právnych predpisov je aj hmotnoprávne ustanovenie § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré sa vzťahuje na všetky právne vzťahy uzatvárané bankou a nie je žiadnym právnym predpisom vylúčené použitie tohto ustanovenia na právne vzťahy banky. Zákon o bankách zakazuje banke uzatváranie takých zmlúv, ako je zmluva bez protiplnenia (typická zmluva o dôchodku), a preto je taká činnosť, konkrétne poskytovanie plnenia bez protiplnenia, ktorého sa žalobkyňa domáha podanou žalobou, v rozpore so zákonom o bankách a zakázaná priamo ustanovením § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Na základe zmluvy o dôchodku neexistuje žiadne protiplnenie navrhovateľky voči nemu, žiadne nikdy neexistovalo zo zmluvy o dôchodku. Zmluva o dôchodku nie je zmluvou medzi zamestnancom a zamestnávateľom, z dôvodu jej neskoršieho uzatvorenia až po skončení pracovného pomeru. Prvostupňový súd sa takto vôbec nevysporiadal so zákonným zákazom podľa § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou (v spojení s ustanoveniami § 27 ods. 8 a § 116) zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď má banka zákaz pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Súd prvého stupňa neaplikoval zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, právnu normu verejného práva, v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona vyjadreným v § 1 tohto zákona, pretože právne závery súdu prvého stupňa nielenže neprispievajú k ochrane bezpečného fungovania bankového systému, ale naopak dávajú návod na to, ako právne obísť zákonný zákaz, daný bankám ustanovením § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, resp. ako obísť zákaz uzatvárania zmlúv za nápadne nevýhodných podmienok, obsiahnutý v ustanovení § 27 ods. 8 zákona o bankách.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočíva v nesprávnom výklade ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka, ktoré súd nesprávne vykladá tak, že zmluva o dôchodku je uzatvorená na dobu určitú. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že zmluvu o dôchodku nie je možné vypovedať, predovšetkým je tento právny názor nesprávny z dôvodu, že zmluva o dôchodku sa vyznačuje neurčitou dobou trvania a nie je uzatvorená na dobu určitú (čas určitý). Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď nesprávne považoval za nemožné zmluvu vypovedať podľa ustanovenia § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zmluvu nesprávne považoval uzavretú na dobu určitú. Zo znenia ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zmluva o dôchodku je uzatváraná zo zákona na dobu neurčitú, túto zmluvu zákon neumožňuje uzatvoriť na dobu určitú. Zákon totiž neumožňuje určiť dobu trvania vymedzením určitej doby trvania práva na dôchodok. Pojmovým znakom zmluvy je tak jej neurčitá doba trvania. Pokiaľ nie je v zmluve dohodnutá doba určitá (určitý čas) ide o dobu neurčitú.

Odporca ďalej namietal, že súd prvého stupňa vo veci nesprávne aplikoval právne normy o prepočte majetkových hodnôt v slovenských korunách na menu euro. Ako vyplýva zo Zmluvy o dôchodku, mesačné plnenie bolo dohodnuté vo výške 3.709 Sk. Pri prepočte tejto sumy konverzným kurzom 30,126 je mesačné plnenie v mene euro vo výške 123,116245 €; po zaokrúhlení 123,12 €. Súd prvého stupňa priznal žalobkyni 35 mesačných plnení vo výške 123,17€.

Záverom odporca namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je zmätočné a odôvodnenie súdu prvého stupňa týkajúce sa priznanej náhrady trov konania vnútorne rozporné. Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď navrhovateľke priznal náhradu trov konania v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. , keď z ustanovenia § 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky vyplýva, že odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej. Písomné podanie navrhovateľky na súd k návrhu na prerušenie konania nie je podaním týkajúcim sa veci samej, ale podaním týkajúcim sa procesných otázok súdneho konania. Za tento úkon mohla byť priznaná odmena len vo výške 1 tarifnej odmeny, a to s poukazom na ust. § 13a ods. 2 písm. b) v spojení s ust. § 13a ods. 5 citovanej vyhlášky 655/2004 Z.z. Navyiac odôvodnenie súdu prvého stupňa o priznanej výške náhrady trov právneho zastúpenia je zmätočné, vnútorne rozporné a v rozpore s výrokom odvolaním napadnutého rozsudku. Súčet týchto jednotlivých súm vyplývajúcich z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je 880,32 € (604,20+31,47+ 134+110,65). Nie je tak zrejmé, prečo súd prvého stupňa priznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.138,82 €, keď z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva vznik týchto trov len vo výške 880,32 €.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a dovolanie nepripustiť.

Písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 25.11.2014 odporca doplnil svoje odvolanie tým, že meritórnemu rozhodnutiu bráni prekážka litispendencie. Podaním zo dňa 23.10.201 / zmenou návrhu na začatie konania /doručeným Okresnému súdu Banská bystrica dňa 27.10.2014 uplatnila navrhovateľka v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 12 C 119/2010 pohľadávku vo výške 861,80€ predstavujúcu mesačné plnenie zo zmluvy o dôchodku za mesiace apríl 2010 až október 2010 a právo na budúce mesačné plnenie zo zmluvy o dôchodku od mesiaca november 2010. O zmene návrhu nebolo v konaní rozhodnuté, teda o plneniach zo zmluvy o dôchodku počínajúc mesiacom apríl 2010 sa v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 12 C 119/2010 naďalej koná. V prejednávanej veci si navrhovateľka uplatnila právo na plnenie zo zmluvy o dôchodku za mesiac máj 2010 až marec 2013. Pretože toto konanie začalo neskôr, je daná prekážka začatého konania, ktoré predstavuje konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 12 C 119/2010.

K doplneniu odvolania odporcu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá nesúhlasila s námietkou odporcu z dôvodu toho, že v tomto konaní nie je prekážka litispendencie ani prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Odporca uvedenú námietku preukazoval poukazovaním na listinný dôkaz vytrhnutým z kontextu konania vedeného na Okresnom súde v Banskej Bystrici, č.k. 12C 119/2010. Uviedla, že na Okresný súd v Banskej Bystrici podala ako navrhovateľka 2./ Žalobu o neplatnosť výpovede zo zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ Uvedený návrh bol zaevidovaný pod sp.zn. 12C 119/2010. Dňa 27.10.2010 bola Okresnému súdu v Banskej Bystrici doručená s vyjadrením aj zmena návrhu v zmysle § 95 O.s.p., kde žiadala zmeniť návrh v určovacieho na žalobu o plnenie a to na plnenie od apríla 2010 do októbra 2010. Ďalej žiadala, aby súd zaviazal odporcu aj k úhrade plnenia každý mesiac počnúc novembrom 2010 až do konca mesiaca, ktorého sa navrhovateľka dožije. K uvedenej problematike konania sp. zn. 12C 119/2010, kde žalovala jednomesačné plnenie za mesiac apríl 2010 a konanie o ďalších mesačných plneniach sa svojim rozsudkom č.k. 9Co 366/2014 zaoberal Krajský súd v Bratislave, kde potvrdil jej právnu argumentáciu, že prekážka litispendencie, resp. prekážka právoplatne rozhodnutej veci neexistuje. K uvedenému predložila odvolaciemu súdu všetky listinné dôkazy, o ktoré sa pri svojom vyjadrení oprela. Na základe uvedeného mala za to, že v tomto konaní vedenom pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 9Co 705/2014 neexistuje prekážka litispendencie, resp. prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) v medziach daných odvolaním vec preskúmal podľa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (tento rozsudok bol odvolacím súdom vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k nasledovným záverom.

Odvolací súd sa predovšetkým zaoberal otázkou namietanej prekážky litispendencie a zistil, že ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu takáto prekážka neexistuje, keď predmetom konania vedeného na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 12C 119/2010 bolo navrhovateľkou uplatňované síce plnenie rovnakej povahy, avšak za iné obdobie - po zmene návrhu pripustenej uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12 c 119/2010-271 zo dňa 17.1.2011 výlučne za mesiac apríl 2010, zatiaľ čo v tejto prejednávanej právnej veci je predmetom konania navrhovateľkou uplatnený nárok na plnenie z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. za obdobie počnúc mesiacom májom 2010 do marca 2013. Prekážka litispendencie (§ 83 O.s.p.), ktorá by bránila prejednávaniu a rozhodovaniu v tejto veci tak neexistuje.

Sporná v súdnej veci bola právna otázka, či zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. je zmluvou uzatvorenou na dobu určitú s možnosťou výpovede jednostranným úkonom, alebo ide o zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú.

Zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu je z právneho hľadiska zmluvou o dôchodku podľa § 842 až § 844 Občianskeho zákonníka, v zmysle ustanovení ktorých zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku. Ide o zmluvu aspoň medzi dvoma osobami, t.j. medzi osobou, ktorá sa zaväzuje vyplácať dôchodok, a osobou, ktorej sa dôchodok bude vyplácať. Právo na vyplácanie dôchodku je síce časovo určené, ale nie je obmedzené určitým vopred a konkrétne vymedzeným časom trvania, preto môže ísť o právo na poskytovanie dôchodku doživotne, alebo na inak obmedzený čas neurčitého trvania (obmedzenie na určitý čas, napríklad na 10 rokov, tu neprichádza do úvahy). Určitý dôvod alebo motív na uzavretie zmluvy o dôchodku Občiansky zákonník nevyžaduje.

Odvolačný súd vychádzal z toho, že trvanie zmluvy o dôchodku je ohraničené nepresným dátumom, ale právnou skutočnosťou. V prípade doživotne určenej doby je touto rozhodujúcou právnou skutočnosťou smrť fyzickej osoby. Skutočnosť, že takto určená doba má neurčité trvanie, je logická, keďže nie je možné v čase uzatvorenia zmluvy dopredu vedieť, kedy poberateľ dôchodku zomrie. Zákonodarcovia v ustanoveniach o zmluvách dôchodku nepracujú so slovom smrť, ale uvádzajú, že zmluva o dôchodku sa môže uzavrieť na doživotne, alebo inak určenú dobu neurčitého trvania, pričom pojem doživotne nie je možné stotožniť s pojmom smrť. Vymedzenie doby trvania zmluvného vzťahu k udalosti, o ktorej je isté, že v budúcnosti nastane (ako v prípade smrti), nie je však možné považovať za neurčité a nezakladá zmluvný vzťah na dobu neurčitú, je z neho zrejmé, že je určený začiatok trvania tohto zmluvného vzťahu ako aj jeho koniec (ohraničený smrťou), a zrejmé nie je len to, kedy k nemu dôjde. Zo žiadneho pozitívneho práva totiž nemožno vyvodiť, že by dojednanie právneho pomeru na dobu určitú muselo byť vymedzené konkrétne uvedeným dátumom, alebo dokonca presnejším časovým určením. Je vecou účastníkov zmluvy ako vyjadria svoju súhlasnú vôľu obmedziť výkon práv a povinností z dojednanej zmluvy na dobu určitú. Odvolačný súd zastáva názor, že ustanovenie § 842 Obč. zákonníka, že zmluva o dôchodku uzatvorená na doživotne určenú dobu, ako aj určenú dobu neurčitého trvania, sú vždy zmluvami na dobu určitú. Vymedzením povinnosti plniť doživotne, zmluvné strany prejavili vôľu byť takouto zmluvou viazané a to až do smrti oprávnenej osoby na prijatie plnenia z tejto zmluvy. Akýkoľvek iný výklad by bol popretím významu tohto inštitútu.

Uvedenému právnemu záveru, že zmluvu o dôchodku je možné dohodnúť buď doživotne, teda do okamihu smrti, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom nasvedčuje aj charakter a účel predmetnej zmluvy, v ktorej odporkyňa sledovala zabezpečenie sociálnej starostlivosti o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, s úmyslom poskytnutia výhody z podporného dôchodkového fondu slúžiaceho na subvenciu životnej úrovne, ktorá je oproti príjmu dosahovanému počas produktívneho veku zamestnanca výrazne znížená a teda nepredpokladá sa možnosť jednostrannej výpovede. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca ju nemohol vypovedať podľa § 582 Obč. zák. Smrť fyzickej osoby (z právneho aspektu) je objektívne zistiteľnou skutočnosťou, a to buď na základe úmrtného listu, v ktorom je určený deň úmrtia, alebo súdnym rozhodnutím o vyhlásení za mŕtveho, v rozhodnutí ktorom je uvedený deň, ktorý platí za deň smrti nezvestného, prípadne deň, ktorý nezvestný neprežil podľa ust. § 198 a § 200 O.s.p., dňom ktorým zanikajú práva a povinnosti viazané na túto osobu podľa § 579 Obč. zákonníka.

V posudzovanej zmluve, v jej článkoch I., II. a III., sa jej účastníci dohodli, že odporca ako povinný bude doživotne vyplácať navrhovateľke ako príjemcovi (vždy k 15. dňu každého mesiaca) sumu vo výške 3.709,- Sk t.j. 123,12 €, z Podporného dôchodkového fondu podľa štatútu PDF. Vyjadrenie "doživotne" je podľa názoru odvolacieho súdu obvykle používanou formuláciou na vyjadrenie určitej doby neurčitého trvania, ktoré je aj v samotnom ustanovení § 842 Obč. zák. upravujúcom zmluvu o dôchodku. Preto odvolačný súd neprisvedčil námietkam odporcu týkajúcim sa toho, že zmluva o dôchodku nie je uzatvorená na dobu určitú (čas určitý), pričom „doba určitá neurčitého trvania“ v práve neexistuje.

Z odporcom podaného odvolania je zjavná húževnatá snaha o dosiahnutie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktorému okrem iného vytýkal aj to, že neaplikoval zákonné ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods.3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Odvolačný súd má za to, že odporca neuzatváral zmluvu o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu podľa štatútu PDF (t.j. zmluvu o dôchodku) s navrhovateľkou ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti; nešlo ani o vzťah banky s klientom, ale zo strany odporcu išlo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, spadajúcu pod agendu personálneho a sociálneho úseku divízie ľudských zdrojov, preto námietky odporcu v tomto smere sú bez právneho významu.

Čo sa týka ďalších námietok uvedených v odvolaní, s týmito sa odvolací súd nezaoberal, keďže už prvostupňový súd sa vo svojom odôvodnení podrobne zaoberal na všetky pre vec dôležitými argumentami odporcu. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994).

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na riadne zistenie skutkového stavu, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a správne posúdil vec aj po právnej stránke. K pochybeniu prvostupňového súdu došlo len v tom, že nesprávne aplikoval právnej normy o prepočte majetkových hodnôt v slovenských korunách na menu euro. Ak v Zmluve o dôchodku bolo dohodnuté mesačné plnenie vo výške 3.709 Sk tak potom pri prepočte tejto sumy konverzným kurzom 30,126 je mesačné plnenie v mene euro vo výške 123,116245 €; po zaokrúhlení 123,12 € a nie 123,17€. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preto z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zmenil tak, že zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 4.309,20€ spolu s úrokom z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď úrokoch z omeškania odvolací súd rozhodol podľa § 517 ods.1, veta prvá a ods.2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ods. 3. Keďže odporca sa dostal do omeškania, odvolací súd ho preto zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačného plnenia (splatnosť bola vždy k 15-temu dňu) počnúc od 16.05.2010 do zaplatenia to z jednotlivých mesačných splátok.

Vo zvyšku, keďže navrhovateľka si uplatnila celkovo sumu 4.310,95€ a priznaná je bola suma 4.309,20€ odvolací súd návrh zamietol.

Odvolací súd zastáva názor, že k zmene rozsudku došlo výlučne z dôvodu nesprávnej aplikácie právnej normy o prepočte majetkových hodnôt v slovenských korunách na menu euro a preto vzhľadom na charakter tohto rozhodnutia je potrebné rozhodnúť aj o návrhu odporcu na pripustenie dovolania ktoré žiadal s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 3 O.s.p.

Odvolací súd nevyhovel návrhu odporcu na pripustenie dovolania, ktoré žiadal s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu po právnej stránke zásadného významu je také rozhodnutie, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú alebo v iných súvislostiach prezentovanú a právne riešenú otázku takým spôsobom, ktorý je významný z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec, t.j. má všeobecný dopad na prípady podobnej povahy. Z tohto hľadiska má rozhodnutie odvolacieho súdu zásadný význam spravidla vtedy, ak rieši takú právnu otázku, ktorá judikatúru vyšších súdov nebola riešená alebo výklad ktorej v judikatúre týchto súdov nie je ustálený, alebo ak odvolací súd posúdil určitú právnu otázku inak, než je riešené v konštantnej judikatúre vyšších súdov a rozhodnutie odvolacieho súdu predstavuje v tomto smere odlišné riešenie tejto právnej otázky. Vychádzajúc z takto vymedzenej povahy rozhodnutia po právnej stránke zásadného významu má odvolací súd za to, že v danej právnej veci nie sú splnené podmienky na pripustenie dovolania v zmysle ust. § 238 ods. 3 O.s.p., keď otázka či sa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka nie je otázkou „zásadnou“ a najmä bola riešená a ustálená vo viacerých rozhodnutiach odvolacích súdov / Krajský súd Bratislava sp. zn. 2Co 420/2013, 11 Co 54/2011, 5 Co 169/2011, 4 Co 291/2011, 9 Co 29/2011, 9 Co 91/2012, 9 Co 432/2013, 9 Co 145/2014 /, Najvyššieho súdu SR / sp. zn. 5 Cdo 206/2011, 5 Cdo 165/2011, 4 Cdo 60/2012, 2 Cdo 23/2012 /, Ústavného súdu SR / sp. zn. II. ÚS 26/2012/ a rozhodnutie odvolacieho súdu v tomto smere neobsahuje odlišné riešenie týchto otázok.

O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 a § 142 ods. 3 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľka cestou svojej o právneho zástupcu podala návrh na priznanie náhrady trov konania a priznal v konaní úspešnej navrhovateľke, ktorá boli neúspešná v konaní v pomerne nepatrnej časti / návrh zamietnutý v časti 1,75€/ náhradu trov konania v sume 258,50€ / súdny poplatok

za návrh / a trov právneho zastúpenia vo výške 804,79€ / 560,14€ + 110,65€ + 134,-€/ ktorú zaviazal odporcu s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnej zástupkyňi navrhovateľky.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú :

a) z odmeny advokáta za 4 úkony právnej služby a to príprava a prevzatie zastúpenie dňa 11.3.2013, písomné podanie - návrh na začatie konania zo dňa 25.3.2013, písomné podanie -vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 9.10.2013, účasť na pojednávaní dňa 26.5.2014.

Odmena advokáta za jeden úkon právnej služby predstavuje s poukazom na § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnej a účinnej v čase vykonania úkonov právnej služby sumu 151,05€. Odmena za vyššie uvedené úkony právnej služby predstavuje aj s poukazom na ustanovenie § 13a ods. 2 písm. a), § 13a ods. 5, § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky sumu 560,14€ / 3 x 151,05€ + 1 x 75,52€ odmena za vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 9.10.2013 t.j 1 zo sumy 151,05€ + 3 x 7,81€ režijný paušál + 1 x 8,04 € režijný paušál /.

b) z náhrady hotových výdavkov - cestovného v celkovej výške 110,65€.

Cestovné prináleží právnej zástupkyňi odporcu v zmysle § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách za použitie motorového vozidla BMW X1 Drive / priemerná spotreba 7,2l/100 km / na vykonanie cesty na pojednávanie zo sídla advokátskej kancelárie v okrese Banská Bystrica do sídla Okresného súdu Bratislava III a späť- 410km dňa 26.5.2014, priemerná spotreba 6,3l na 100 km, spotreba na 1 km - 0,063 l, cena za 1 km = 1,379€ x 0,063 = 0,086€ + 0,183€/km = 0,269€/km x 410km t.j. 110,65€ /.

c) z náhrady za straty času v celkovej výške 134,-€.

Náhrada za stratu času patrí právnej zástupkyňi navrhovateľky za účasť na pojednávaní pred Okresným súdom Bratislava III dňa 26.5.2014. Táto náhrada predstavuje § 17 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za rok 2014 sumu 13,40€ za každú i začatú polhodinu. Vzhľadom na čas cesty zo sídla advokátskej kancelárie v okrese Banská Bystrica do sídla Okresného súdu Bratislava III a späť v trvaní 5 hodín potom prináleží právnej zástupkyňi navrhovateľky náhrada za 10 pol hodín za čas spojený z dopravou na pojednávanie a späť do sídla kancelárie v celkovej výške 134,-€, / 10 x 13,40/.

Právna zástupkyňa navrhovateľky nepodala v zmysle § § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania a preto jej odvolací súd náhradu za úkony právnej služby vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 5.11.2014 a vyjadrenie k procesnej námietke odporcu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.